

Откъдѣ е взелъ Бергъ това стихотворение — не ми е известно. Навѣрно Р. Жизнифовъ му го е далъ. На български прѣвъ пжть се явяватъ 6 негови строфи, поставени като мото на първитѣ шесть глави въ Каравеловия разказъ „Неда“ (Л. Каравеловъ — Страницы изъ книги страданіи Болгарскаго племени — Москва 1878, с. 206, 212, 215, 219, 223, 225). Подъ всѣка строфа стои: „Болг. пѣсня“. Прѣвъ пжть на български се явява цѣло въ Христоматията на Вазовъ и Величковъ (с. 250), но безъ послѣдната строфа. Прѣпечатвамъ стихотворението отъ тази христоматия, а послѣдната строфа, съответствуваща на руския прѣводъ, прибавямъ отъ Ил. Св. кн. III. с. 3.

№ 6. *Кждѣ си, върна ти любовь народна?* — Едно четиристишие отъ това стихотворение печата най-напрѣдъ Л. Каравеловъ като мото на разказа си „Бѣдно семейство“:

О создателю Христе!
Яви ся на ясно-то небе,
За наше-то спасение
Отъ дълго-то ни търпение
Болг. пѣсня (Цит. кн. с. 181).

Въ своя екземпляръ на цит. кн. М. Дриновъ е поправилъ съ моливъ чериристишието, та то споредъ поправките твѣбва да се чете:

О нашъ създателю Христе!
Я вижъ отъ ясното небе,
За нашето-то мжлчанье
И дълго-то търпение
Чинтулово Стих. (Въ Соф. Н. Библ. Др. Б [№]/₈₈)

Най-напрѣдъ го срѣщамъ изцѣло въ „Нова Училищна пѣсно-пойка“. . . изд. Т. К. Сукнаровъ, Пловдивъ 1886, с. 106—108. Никждѣ въ пѣснопойкитѣ това стихотворение не е указано като Чинтулово, но за авторството на Чинуловъ свидѣлствуватъ Дриновъ, Теодоровъ-Баланъ, Грековъ, Мариновъ. Тукъ го прѣпечатвамъ така, както е въ Ил. Св., кн. III. с. 3, безъ послѣднитѣ строфи:

Догдѣ български прѣдѣли настжпимъ,
Догдѣ вразитѣ си отъ насъ изгонимъ,